

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ "Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ"

Έτος 7ο - Αριθμός Φύλλου 22 - Ιανουάριος - Μάρτιος 1999 ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ 5 Αθήνα 11527

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΟ ΚΟΨΙΜΟ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ

Στις 24 Γενάρη σε μιά πανηγυρική ως συνήθως ατμόσφαιρα έγινε το κόψιμο της Βασιλόπιτας του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας στην κοσμική ταβέρνα της Πλάκας «ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΣ».

Οι Αγχιαλίτες της Αθήνας και οι φίλοι τους απόλαυσαν την διαδικασία των εκδηλώσεων διασκεδάσαν μέσα σε ένα καθαρά αγχιαλίτικο περιβάλλον με τα παραδοσιακά αγχιαλικά έθιμα: Βασιλόπιτα με παρά, γιομίσια, κάλαντα, σουρβια. Τον παρά αναμνηστική - ασημένα πλακέτα με τη χρονολογία 1999 και τον τίτλο του Συλλόγου - βρήκε η πρώην γενική πρόεδρος της Ελλάδας στη Φιλιππούπολη της Βουλγαρίας κ. Ξένια Στεφανίδου.

Στο τέλος ένα Αρμόνιο και μπουζούκι με ζωντανό τραγούδι, προσφορά του κέντρου, διασκεδάσαν τους Αγχιαλίτες, τους άναψαν το μεράκι τους και το γλεντζέδικο ταμπεραμέντο τους ξεχύθηκε στην πίστα και τη γέμισε ασφυκτικά. Ο κόσμος ξεφάντωσε με ελληνικούς, λαϊκούς και Ευρωπαϊκούς χορούς. Όλοι ζήσαμε στιγμές αλησμόνητες.

Στην εκδήλωση αυτή που έχει και θέση γενικής συνέλευσης αναφέρθηκε στα πεπραγμένα με λίγα λόγια, ο Πρόεδρος του Συλλόγου, επειδή αναλυτικά είναι σε όλους γνωστά από την εφημερίδα του Συλλόγου μας τη «ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ».

Ο ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ο ετήσιος χορός του Συλλόγου έγινε στις 20 Μαρτίου στην ίδια κοσμική ταβέρνα «ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΣ» στην Πλάκα.

Παρακολουθήσαμε το ωραίο ψυχαγωγικό πρόγραμμα με την αξιόλογη ορχήστρα του Κέντρου με μουσική, τραγούδια και χορευτικά με παραδοσιακές ενδυμασίες. Μετά την ολοκλήρωση της παρουσίασης του προγράμματος του Κέντρου ακολούθησε ο χορός, όπου πραγματικά ξεφάντωσαν οι Αγχιαλίτες.

Συνέχεια σελ. 4

ΤΑ ΚΟΥΛΟΥΜΑ ΤΗΣ ΚΑΘΑΡΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Όπως παλιά στη Νέα Αγχιάλο έτσι και τα τελευταία χρόνια το γλέντι της Καθαρής Δευτέρας γίνεται στην παραλία. Μόνο που τότε όλα γίνονταν με ατομική πρωτοβουλία, αυθόρμητα, χωρίς προσχεδιασμό από την Κοινοτική αρχή. Άλλοι μονάχοι, άλλοι με την οικογένειά τους, άλλοι με παρέες κατέβαιναν στην παραλία με τα νησιόσπια, τα πιωτά, τη μουσική από γραμμόφωνο, λατέρνα ή λαϊκά όργανα, μασκαρεμένοι ή μη και άρχιζαν το γλέντι: Τραγούδια, πειράγματα, μουτσούνες, χοροί - Ευρωπαϊκοί με καντρίλιες, λαϊκοί, δημοτικοί, τοπικοί.

Όλοι έπαιρναν μέρος στο γλέντι με τον τρόπο τους. Στους Ευρωπαϊκούς χορούς πρωτοστατούσε ο Σταύρος Αργυρόπουλος, στις λατέρνες ο Νικολάκης ο Γκεργκίνος στους μασκαράδες ο Γιαννάκος ο Μόσδρομος στα λαϊκά όργανα ο Νικολάκος ο Βίγκλας και στα ποιήματα και στο πιωτό ο Αναγνώστης ο Κούνες (ο Βρυσάς). Ας αναφέρουμε ένα από τα πολλά αυτοσχέδια ποιήματα που απήγγειλε τέτοιες μέρες ο αείμνηστος Αναγνώστης Κούνες, όπως το θυμάται και μας το παρέδωσε ο Απόστολος Αργυρόπουλος.

Συνέχεια σελ. 2

Μαθητές χορεύουν το γαϊτανάκι

ΞΑΝΑΦΥΤΕΥΤΗΚΕ ΤΟ ΔΑΣΑΚΙ ΣΤΟ ΛΟΦΟ ΤΗΣ ΔΕΞΑΜΕΝΗΣ

Στο προηγούμενο φύλλο η εφημερίδα μας έγραψε ότι το καμένο δασάκι της δεξαμενής πρέπει να φυτευτεί. Την Καθαρή Δευτέρα που βρέθηκα στην Αγχιάλο και έκανα μια βόλτα, όπως συνηθίζω, στην παλιά δεξαμενή διαπίστωσα με χαρά ότι το μεγαλύτερο μέρος από το καμένο δάσος ήταν δεντροφυτευμένο. Επειδή όμως και πέρσι ξαναφυτεύτηκε, αλλά δεν έμεινε ούτε δείγμα δενδρυλλίου, σαν κάποιος να τα ξερίζωσε, ας προσέξει η Δημοτική Αρχή η οποία και τα φύτεψε, ώστε φέτος να ευδοκιμήσουν.

Επίσης να δεντροφυτευθεί και το υπόλοιπο μέρος, και ακόμα καλύτερα και ο Κοκκινόβραχος, ώστε ύστερα από λίγα χρόνια να χαιρόμαστε την ομορφιά του.

Θ.Κ.

ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ 2ου ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Το 2ο Δημ. Σχολείο Ν. Αγχιάλου επελέγη από το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο για την Πειραματική Εφαρμογή του Προγράμματος Διδασκαλίας της Τοπικής Ιστορίας στην Πρωτοβάθμια Εκπ/ση.

Για την υλοποίηση αυτού του Προγράμματος χρηματοδοτήθηκε από το Π.Ι. με 1.000.000 δρχ. για την προμήθεια: Τηλεόρασης, Video, FAX, δύο μηχανών προβολής διαφανειών, τεσσάρων ραδιοκασετοφώνων δημοσιογραφικών, τεσσάρων φωτογραφικών μηχανών κ.λ.π.

Η διδασκαλία της τοπικής ιστορίας θα αναφέρεται στα εργαλεία που χρησιμοποιήσαν στη Ν. Αγχιάλο από τη νεολιθική εποχή μέχρι σήμερα. Θα γίνει αξιοποίηση του ιδιωτικού Μουσείου του κ. Γ. Διονυσίου καθώς και των ευρημάτων που φυλάσσονται στο Μουσείο Αλμυρού. Σ. Β.

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΙΤΙΣΣΑ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Με πολύ χαρά πληροφορηθήκαμε ότι η συμπατριώτισσα Παναγιώτα Κων. Γκινίδη έλαβε επάξια το πτυχίο της Πολιτικού μηχανικού του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Η εφημερίδα μας συγχαίρει τη νεαρή επιστήμονα καθώς και τους οικείους της και της εύχεται

«Λαμπρή Σταδιαδρομία».

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΑ ΤΟΠΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

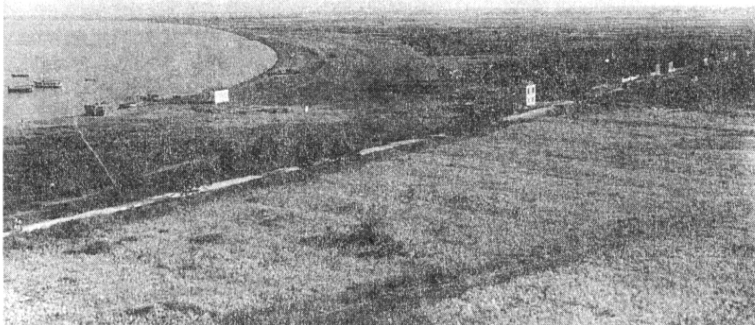
Τρεις φωτογραφίες από τη Νέα Αγχιάλο της προπολεμικής περιόδου, τότε που η παραλία ήταν ελεύθερη από οικοδομές και αλμυρίκια. Τότε μπορούσε να απολαύσει ο θεατής ανεμπόδιστα το τοπίο προς όλες τις κατευθύνσεις. Ας εκτιμήσει μόνος του ο καθένας αν τότε ή τώρα είναι καλύτερη η παραλία.

Στο μέσο το λιμανάκι (λίμνη ήταν τότε) με αγριοκάλαμα και βούρλα τριγύρω και με βατράχια στα νερά του που ξεκούφαιναν τους περιπατητές τα καλοκαιρινά ρόδινα ηλιοβασιλέματα. Μπροστά τα ερείπια της Βασιλικής του Αρχιεπισκόπου Ελπίδου. Μεταξύ της Βασιλικής και της λίμνης η άσπρη φαρδιά γραμμή είναι ο σκυροδεμένος δημόσιος δρόμος και φόντο ο Παγασητικός σε όλη τη μεγαλοπρέπείά του.

Η παραλία με τις βάρκες και το τελωνείο, μια μεγάλη ντάνα με μπάλες άχυρο για φόρτωμα σε καΐκια και εργάτες με τη βάρκα έτοιμη να τη φορτώσουν. Η Ακρόπολη άδενδρη με εμφανές το τραπεζοειδές σχήμα των αρχαίων φρουρίων και στο βάθος μερική άποψη της Κωμόπολης με τα αραιά σπίτια, όπως ήταν πριν τη «φωτιά».

Και πάλι η παραλία με τα καΐκια και τις βάρκες, η παλιά σκάλα μπροστά στο Τελωνείο το εκκλησάκι της Αναλήψεως (το άσπρο σημάδι πίσω από το Τελωνείο) όπως ήταν τότε, ο δημόσιος δρόμος και το ψηλό σπίτι του Δρακόπουλου (Ζαχαροπλάστη). Στο βάθος ο Αγχιαλίτικος τροφοδότης κάμπος.

Εικαστική αναγωγή στις αρχαιότητες της Αγχιάλου από τον Γ. Διονυσίου

Τον περασμένο Δεκέμβριο πραγματοποιήθηκε στο Βόλο (στο κτίριο Στρεφτάρη) υπό την αιγίδα του Καλλιτεχνικού Οργανισμού του Δήμου μια νέα πολύ σημαντική και πρωτότυπη έκθεση έργων ζωγραφικής του γνωστού Αγχιαλίτη ζωγράφου Γιώργου Διονυσίου με τον ειδικό τίτλο «Εικαστικός Λόγος των μνημείων των Φθιωτίδων Θηβών» η οποία προσήλκυσε το ιδιαίτερο ενδιαφέρον και τα ευνοϊκά σχόλια των πολλών επισκεπτών της.

Η θετική απήχηση που η έκθεση αυτή είχε στο δύσκολο και απαιτητικό κοινό του Βόλου οφείλεται τόσο στην εγνωσμένη ποιότητα δουλειά του καταξιωμένου και πολυσύνθετου συμπολίτη καλλιτέχνη (είναι και γλύπτης καλός) όσο και στην πρωτότυπη και ευτυχή έμπνευση που αυτός είχε να αντλήσει όλα τα θέματα των εκθεθέντων έργων του αποκλειστικά και μόνο από τα μεγάλης αξίας αρχαιολογικά μνημεία και ευρήματα των Φθιωτίδων και μετέπειτα Χριστιανικών Θηβών που κοσμούν την περιοχή μας και υπογραμμίζουν έντονα το πλούσιο ιστορικό και πολιτιστικό της παρελθόν.

Τα σπουδαία αυτά μνημεία προκάλεσαν, όπως ήταν φυσικό, την καλλιτεχνική ανησυχία και ευαισθησία του Γ. Διονυσίου και τον ώθησαν να τα αναγάγει σε μοναδικό αντικείμενο της νέας και ιδιότυπης καλλιτεχνικής αυτής δημιουργίας του στην οποία η ζωγραφική απεικόνιση των ευρημάτων αυτών προσέδωσε ξεχωριστό ενδιαφέρον και πρόσθετο ειδικό βάρος.

Η εικαστική αυτή προσέγγιση και ανάδειξη των αρχαιοτήτων της Αγχιάλου έγινε μετά πολλής προσοχής και ευλαβείας και κατά τέτοιο υπεύθυνο και αιξιόπιστο τρόπο ώστε όχι μόνο να μην παραμορφώνεται και αλλοιώνεται ουδαμώς αλλά, αντίθετα, να ανα-

δύεται και να προβάλλεται αυτούσια σε όλο το μεγαλείο της και με απόλυτα πειστικό τρόπο η υψηλού καλλιτεχνικού και αισθητικού επιπέδου πραγματική αξία αυτών. Τούτο βεβαίως ουδόλως σημαίνει ότι η αποτύπωση αυτή των σημαντικών εν προκειμένω τεκμηρίων του μεγάλου επιχώριου προγονικού μας πολιτισμού έγινε με σχολαστική ή δογματική προσήλωση και εμμονή στο δευτερεύον και στο μη ουσιώδες, κατά κάποιο «φωτογραφικό», δηλαδή, τρόπο. Κάθε άλλο. Διότι ο εν λόγω καλλιτέχνης με το σπάνιο ταλέντο και την αυξημένη αφαιρετική του ικανότητα κατάφερε με τον πλέον λιτό και απερίττο τρόπο, χωρίς πολλές φιοριτούρες και ψιμύθια, να «αιχμαλωτίσει» μέσα στα έργα του ατόφια και αναλλοίωτη την πραγματική μορφή και φυσιογνωμία των προτύπων του. Από τα 43 έργα (ακουαρέλες και ελαιογραφίες) της έκθεσης μόνο ένα (εκείνο με την υποθετική αναπαράσταση του τρόπου πολιορκίας και εκπόρθησης των Φθιωτίδων Θηβών) είναι προϊόν της δημιουργικής φαντασίας του ζωγράφου. Παρά ταύτα όμως, και αυτό ακόμα το φανταστικό στη σύλληψή του έργο δεν απάδει πολύ από την ιστορική αλήθεια.

Όλοι οι άλλοι πίνακες απεικονίζουν πολλά και ποικίλα, ιστορικής και πολιτιστικής αξίας, αρχαιολογικά αντικείμενα που επί οχτώ σχεδόν δεκαετίες έφερε στο φως η ακούραστη αρχαιολογική σκαπάνη. Μεταξύ αυτών περιλαμβάνονται κιονόκρανα, κίονες και κιονοστάσεις και μέλη γλυπτών έργων, στήλες ενεπίγραφες και στηθαία, σαρκοφάγοι, προεξοχές, διάκοσμοι και τμήματα αρχιτεκτονικών δομών, λειτουργικοί και λατρευτικοί χώροι, ενδεικτικές τοιχοποιίες, προσβάσεις, διάδρομοι και προαύλια κοσμικών κτιρίων

και ναών και άλλα.

Οι πίνακες διακρίνονται σε δύο βασικές κατηγορίες. Σ' εκείνους των οποίων τα θέματα ανάγονται στις προχριστιανικές αρχαιότητες και κυρίως στο αρχαίο θέατρο των Φθιωτίδων Θηβών και στους άλλους που αντικείμενο έχουν τα μνημεία των Χριστιανικών Θηβών στα οποία κυριαρχούν τα μεγάλα οικοδομικά συγκροτήματα των παλαιοχριστιανικών βασιλικών, που αποτελούν σπουδαία δείγματα παλαιοχριστιανικής εκκλησιαστικής αρχιτεκτονικής σε παγκόσμια κλίμακα.

Για να φιλοτεχνήσει τα έργα του αυτά με το γνωστό δικό του συνεπή και υπεύθυνο τρόπο ο Γ. Διονυσίου ανέλωσε πολύ χρόνο και κόπο μελετώντας και ζωγραφίζοντας τα πρότυπά του κάτω από αντίξοες πολλές φορές καιρικές συνθήκες σε υπαίθριους χώρους εκεί όπου αυτά ανακαλύφθηκαν και φυλάσσονται. Μας εξέπληξε και μας αφινδίασε ευχάριστα ως προς τη θεματολογία των έργων του, με την έκθεσή του αυτή ο εκλεκτός ζωγράφος. Διότι μέχρι τώρα είχαμε συνηθίσει να αποθαμμάζουμε στους πίνακές του ωραία φυσικά τοπία, υπέροχες θαλασσογραφίες, έξοχες εικόνες νεκρής φύσης, ειδυλλιακές σκηνές από την ψαράδικη και αγροτική ζωή. Ενώ τώρα μας πρόσφερε κάτι διαφορετικό και καινούργιο, εξίσου καλό και αξιόλογο με τις προηγούμενες χρωστικές δημιουργίες του αλλά πιο χαρακτηριστικό και πρωτότυπο με πλούσιο ειδικό και τοπικό ενδιαφέρον. Κάτι που επικυρώνει την πολυμέρεια και το πολυποίκιλο των καλλιτεχνικών του αναζητήσεων και οραμάτων αλλά και την αγάπη του για τη γενέθλια γη και την πανάκριβη κληρονομιά της.

Γ. Μπουρτζής

Ο ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ (Από τον Κατελή Βίγκλα)

Στα τέλη του 3ου αι. μ.χ. την εποχή που οι αυτοκράτορες της Ρώμης αναγορεύονταν Θεοί και όταν ύστερα από αυτήν την ευτέλεια της θεότητας ανέτειλε το άστρο ενός νέου Θεού και μίας νέας θρησκείας, δηλ. του χριστιανισμού, υπήρχαν ακόμη πολλοί περιπλανώμενοι φιλόσοφοι που ταξίδευαν διδάσκοντας και ζώντας μια λιτή ζωή. Τούτοι αφιερώνονταν στην φιλοσοφία με τέτοια αφοσίωση που θα συναντήσουμε αργότερα στους αγίους, καθόσον ομοιάζαν με αυτούς ως προς την ευσέβεια και τον ασκητισμό.

Έτσι έλαχε να περιδιαβεί τις πόλεις της Θεσσαλίας, την Λάρισα, την Υπάτη και της Φθιώτιδες Θήβες, ένας από αυτούς τους πλάνητες, που ισχυρίζονταν ότι ερχόταν από την Ρώμη και ότι υπήρξε μαθητής του θείου Πλωτίνου και φίλος του Πορφύριου. Αυτός λεγόταν Νικόστρατος και στην όψη έμοιαζε με άρχοντα, που όμως ήταν ντυμένος μόνο με τον απλό φιλοσοφικό τρίβωνα. Όταν έφτανε σε μία πόλη πήγαινε στην αγορά και μιλούσε στις σχολές που υπήρχαν εκεί.

Ακολουθώντας πιστά τους δασκάλους του διδασκε την ύπαρξη των υπέρτατων οντοτήτων, του Ενός, του Νου και της Ψυχής, καθώς επίσης διακήρυττε την ελπίδα της πνευματικής αναγωγής του ανθρώπου σταδιακά από αυτές τις λεγόμενες "υποστάσεις".

Στις Φθιώτιδες Θήβες όπως και αλλού συνάντησε πολλούς που ήθελαν να γίνουν μαθητές του. Όπου έβλεπε ότι υπήρχε ζήτηση για τα πνευματικά αγαθά που μπορούσε να προσφέρει έμενε για κάποιο διάστημα.

Μια μέρα ανέβηκε στο βήμα της σχολής για να μιλήσει. Εξέθεσε τον κοπιώδη αγώνα του ενάρετου βίου και την απαραίτητη άσκηση στην λογική αν έπρεπε κανείς να δει με τα όμματα της ψυχής του το ίδιο το Αγαθό, το υπέρτατο Έν. Αφού τελείωσε το μάθημα πήγε κοντά του ένας νεα-

ρός ευπατρίδης ο Εύνοστος και με πάθος του εξιστόρησε τον προσηλυτισμό του στη νέα θρησκεία του χριστιανισμού που στην περιοχή αυτή είχε διαδόσει ο μαθητής του απόστολου Θωμά, ο Λολλιανός. Ο Νεοπλατωνικός φιλόσοφος ιδιαίτερα επιφυλακτικός και σκεπτικιστής του είπε:

— Μα πως είναι δυνατόν, που λές, ο Θεός να κατέβει στην γη, να γίνει άνθρωπος και να πεθάνει ανάμεσα στους ανθρώπους; Τούτο εγώ το βλέπω ως καθαρή μωρία. Τούτο τον Ιησού τον θεωρώ ως έναν πολύ σοφό άνθρωπο όχι όμως και Θεό.

Και ο Εύνοστος απήντησε:

— Ο χριστιανικός Θεός μου μοιάζει εν μέρει με την Τριάδα που ανέφερες σε κάποιο μάθημά σου, όμως δεν φτάνει μόνο η λογική για να την κατανοήσεις και να ανέλθεις έως αυτήν. Χρειάζεται κάτι περισσότερο, και αυτό είναι η πίστη, καθόσον η πίστη είναι η πραγματικότητα αυτών που ελπίζουμε και η απόδειξη πραγμάτων που δεν φαίνονται.

Η συζήτηση του Νικόστρατου με τον νεαρό έμεινε εκεί. Ο φιλόσοφος συνέχισε να πιστεύει ότι ο Νεοπλατωνισμός δεν ταιριάζει με τον χριστιανισμό και μάλιστα είναι αντίθετος. Όπως ο δάσκαλός του Πλωτίνος δεν βαπτίστηκε ποτέ χριστιανός. Και όπως ο φίλος του Πορφύριος πάντα είχε κάτι να αντιπαραθέσει προς τους χριστιανούς που τύχαινε και παρακολουθούσαν τα μαθήματά του. Δεν μπορούσε ή δεν ήθελε να καταλάβει πόσο συγγενική ήταν η φιλοσοφία του με αυτήν του χριστιανισμού τον οποίο και πολεμούσε. Ήθελε να πιστέψει αλλά δεν μπορούσε γιατί η λογική του στεκόταν εμπόδιο. Έτσι συνέχισε να διδάσκει την πλατωνική φιλοσοφία στην νέα της εκδοχή, σε έναν κόσμο που μεταβαλλόταν αργά, αλλά σταθερά προς μία νέα κατάσταση όπου η πίστη και η γνώση δεν θα είναι αντίθετες αλλά συμπληρωμένες.

ΤΑ ΙΕΡΑ ΑΜΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ «ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ» ΕΙΝΑΙ ΕΤΟΙΜΑ

Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας στο άρθρο μας με τίτλο «ΞΑΝΑΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΑΓΧΙΑΛΟ» είχαμε γράψει, μεταξύ άλλων, και τα εξής:

«Τα καλύμματα της Αγίας Τράπεζας και της Ιεράς Πρόθεσης καθώς και τα Ιερά Σκεύη προσφέρθηκαν, εστάλησαν και τοποθετήθηκαν και ήδη χρησιμοποιούνται. Την ι-

κανοποίηση των αναγκών αυτών ανέλαβαν κυρίες που θέλουν να κρατήσουν την ανωνυμία τους. Απομένουν ακόμη σε εκκρεμότητα τα Ιερά Άμφια και τα στεφάνια». Σήμερα με χαρά σας αναγγέλλουμε ότι και τα άμφια και τα στεφάνια είναι έτοιμα και θα σταλούν με την πρώτη ευκαιρία, γιατί και τα χρήματα βρέθηκαν και η παραγγελία δόθηκε και όλα έγιναν με πολλή αγάπη και μεράκι.

αργά το απόγευμα. Ήταν μια μέρα χαράς και κεφιού για τους Αγχιαλίτες και τους επισκέπτες από την γύρω περιο-

χή που κατακλύζουν κάθε χρόνο αυτή τη μέρα την πόλη μας.

ΤΑ ΚΟΥΛΟΥΜΑ ΤΗΣ ΚΑΘΑΡΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Ο μπεκρής στο μαθητή

άκουσε, που φεύγεις; μέινε, λογιώτατε καϊμένε, έως πότε στά σκολεία, θάβασαι μεσ' τὰ διβλία; Ο χτικιάρης δάσκαλός σου θά ταράξει το μυαλό σου καί μετά περί γαμμάτων θά στά φέρει άνω κάτω. Θέλεις τ' άστρα νά μετρήσεις καί νά μάθεις τί είναι ή φύσις; έχε γειά πές στο σκολείο κι' έλα στο κρασοπωλείο έμπρευσι ό νούς σου θέλει; άς κοπιάσει στο βαρέλι.

Θέλεις πνεύμα, θέλεις γνώση; τό κρασί (Αγγελινό) θε νά στο δώσει. Νά άληθινή παιδεία, να σωστή φιλοσοφία λίραι είναι όλοι έκείναι, νά πηγή σοφίας, πίνε! Εκεί στού Κυριάκου τό βαρέλι όποιος χώσει τό κεφάλι φωτισμένο θά τό δγάλει. Τί τού κάκου κοπιάζεις καί άνόητα σπουδάξεις γιά νά μάθεις τεχνικά τι είν' τό Α; τί είν' τό Β

τί τό Γ, Δ, Ζ καί όλα τ' άλλα τά κακά!! Έρωτάσαι τί κερδαίνεις άν γραμματισμένος γένεις καί φιλόσοφος βαθύς; Ταχαμ' δέν καταλαμβάνεις πώς μία μέρα θ' αποθάνεις σάν ό πρώτος άμαθής; Άσε τούτη σου τήν τρέλλα καί κολήσου στήν βαρέλα πού σ' κράζει μέ χαρά γιά νά μάθεις καί νά γίνεις πύ φιλόσοφος άν πίνεις ένα τή φορά.

Στις μέρες μας στα κούλουμα πρωτοστατεί ο Δήμος και οι πολίτες βάζουν απλώς το κέφι, το χορό και το φαγοπότι. Φέτος η φασολάδα ετοιμάστηκε στην 111 πτέρυγα Μάχης και ήρθε μαγειρεμένη στο χώρο της γιορτής, όπου υπήρχαν και άλλες νησιτίσιμες λιχουδιές καθώς και ά-

φθονο κρασί. Όλα δωρεά από το Δήμο. Από το μεσημέρι και μετά όλο το χωριό στο πόδι. Σ' όλο το μήκος του πάρκου της παραλίας υπήρχαν καρέκλες και τραπέζια. Στη μέση ένας μεγάλος διάδρομος για πίστα χορού με ζωντανή ορχήστρα λαϊκών οργάνων και ταμεγάφωνα

στη διαπασόν να σκορπούν μελωδίες εύθυμων τραγουδιών στον αέρα που ανακατεύονταν με τον μαίετρο, την αρμύρα της θάλασσας, τους χαρταετούς και τον παραδοσιακό χορό με το «γαϊτανάκι» και τους άλλους λαϊκούς χορούς. Ο κόσμος ξεφάντωσε από νωρίς το μεσημέρι μέχρι

ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

1) Στις 3 Ιανουαρίου Κυριακή έγινε στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου Νέας Αγχιάλου συνάθροιση των Αγχιαλιτών φοιτητών. Παραβρέθηκαν 70-75 φοιτητές (κορίτσια και αγόρια). Ομιλητής στην πνευματική αυτή εκδήλωση ήταν ο σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάπιος, τον οποίο παρουσίασε στους φοιτητές ο προϊστάμενος του Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου αιδεσιμώτατος Π. Αθανάσιος Μακαντάσης. Το θέμα της ομιλίας του Μητροπολίτη προς τους φοιτητές ήταν «Ο ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΣ ΝΕΟΣ ΜΥΘΟΣ Ή ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΑ»; Το θέμα ήταν άκρως επίκαιρο μιας και διαρκούσαν ακόμη οι καταλήψεις των σχολείων. Στην χειμαρώδη ομιλία του ο Μητροπολίτης τόνισε μεταξύ άλλων και τα εξής:

«Στην εκκλησία δε μιλάμε για γκρέμισμα. Στην Εκκλησία χρησιμοποιούμε πάντοτε τον όρο «μεταμόρφωση». Στην Εκκλησία δεν καλούμε να αλλάξουμε αυτό που είμαστε, για να γίνουμε κάτι άλλο. Καλούμε να μεταμορφωθούμε. Αυτό σημαίνει ότι στην Εκκλησία ο καθένας διατηρεί την προσωπικότητα, τα ιδιαίτερα στοιχεία του, τα τάλαντά του. Μεταμορφώνει όμως τα πάθη και τις αδυναμίες σε αρετές.

«Το μυστικό της επανάστασης είναι η αγάπη. Αν έχεις αγάπη τότε θυσιάζεις τα πάντα και γνωρίζεις γιατί αγαπάς, ερωτεύεσαι αυτό για το οποίο επαναστατείς. Ή Εκκλησία θέλει ανθρώπους αγάπης και θυσίας. Δεν είναι η Εκκλησία για βολεμένους ανθρώπους. Ο Χριστός δεν γεννήθηκε ούτε στη Ρώμη, ούτε στην Αθήνα, ούτε στα Ιεροσόλυμα. Πήγε στη Βηθλεέμ. Κι εκεί δεν γεννήθηκε στο πανδοχείο. Εκεί ήταν οι βολεμένοι. Πήγε στη φάτνη, εκεί που δεν πήγαινε κανένας βο-

λεμένος. Στην Εκκλησία δεν χωράνε οι βολεμένοι, χωράνε όσοι είναι πραγματικά γνήσιοι επαναστάτες»!

Μετά την ομιλία έγινε εποικοδομητική συζήτηση και μαζί με την ευχή του Σεβασμιωτάτου οι φοιτητές πήραν δώρο από ένα βιβλίο ως ευλογία.

Ακολούθησε κοπή της Βασιλόπιτας και συνεστιάση στο πνευματικό κέντρο της εκκλησίας. Τον παρά βρήκε ο Στέλιος Ρουπακιάς φοιτητής ιατρικής Θεσ/νίκης. Ο ίδιος βρήκε και πέρσι τον παρά στην ίδια εκδήλωση. Η εκκλησία στον τυχερό έδωσε ένα ασημένιο φλουρί και μια ασημένια εικόνα του Αγίου Γεωργίου.

2) Την Κυριακή 17.1.99 ημέρα μνήμης του Αγίου Αντωνίου, μίλησε κατά τη θεία λειτουργία ο Ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεως Χαλκίδας Αρχιμανδρίτης κ. Π. Δαμασκηνός.

3) Τη Δευτέρα 18 Ιανουαρίου του Αγίου Αθανασίου προστάτης των γεωργών, έγινε Αρχιερατική Λειτουργία στον Ιερό Ναό στην οποία χορωστάτησαν ο Μητροπολίτης Ιγνάπιος, ο Πρωτοσύγκελος κ. Δαμ. Καζανάκης και ο Αρχιμανδρίτης κ. Επιφ. Οικονόμου.

Στο τέλος της θείας λειτουργίας ο προϊστάμενος του Ιερού Ναού του Αγίου Γεωργίου παρουσίασε με θερμά λόγια στο εκκλησίασμα τον νέο Μητροπολίτη Ιγνάπιο και του πρόσφερε δώρο ένα επιγονάτιο σύμβουλο του καλού ποιμένα.

4) Την ημέρα των Θεοφανίων 6 Γενάρη έγινε κατά τα καθιερωμένα η κατάδυση του Τιμίου Σταυρού στη θάλασσα. Στην τελετή χορωστάτησε ο πρώτος Γραμματέας της Ι. Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδας Αρχιμανδρίτης κ. Θεολόγος Αποστολίδης. Στους φερέλπιδες νέους που

κολύμβησαν και έπιασαν το σταυρό προσεφέρθησαν από τον προϊστάμενο του Ναού του Αη-Γιώργη τρεις ασημένιοι σταυροί (ένας στον καθένα), για πρώτη φορά εφέτος.

5) Στις 26.1.99 το βράδυ της παραμονής της ανακομιδής των λοιψάνων του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου πραγματοποιήθηκε εσπερινός αρτοκλασία και αγρυπνία με 5 Ιερείς της περιοχής. Στην τελετή αυτή έψαλε η Βυζαντινή χορωδία της Ν. Αγχιάλου.

Με την ευκαιρία σας γνωρίζουμε ότι από έτους γίνονται μαθήματα βυζαντινής μουσικής στο πνευματικό κέντρο της εκκλησίας με 10 μαθητές περίπου. Διδάσκει ο κ. Βαγγέλης Πουλιδής και τα έξοδα έχει αναλάβει το εκκλησιαστικό Συμβούλιο και ένα μικρό μέρος οι ίδιοι οι μαθητές.

6) Εγκρίθηκαν επιτέλους τα σχέδια μελέτης και κατασκευής, από το τμήμα Ναοδομίας της Ι. Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδας, για την ανέγερση δεύτερου ναού στη Νέα Αγχιάλο. Έτσι έγινε η δημοπρασία και τελευταίος μειοδότης αναδείχτηκε Αγχιαλίτης εργολάβος ο Αθαν. Παπουτσής και πιστεύεται ότι μέχρι το Πάσχα θα μπει και ο θεμέλιος λίθος. Τις χωματουργικές εργασίες προσφέρθηκε και θα κάνει δωρεάν ο συμπατριώτης μας Γεώργιος Μόσδρομος.

7) Πάνω από το πνευματικό κέντρο της εκκλησίας θα αρχίσουν σύντομα οι εργασίες για την ανέγερση ορόφου με χρήματα που πρόσφερε για το σκοπό αυτό (10.000.000 δρχ) ο συμπατριώτης μας επιχειρηματίας Πάρης Δράγνης επι εποχής Μητροπολίτου Δημητριάδος Χριστοδούλου.

Ι. Τζοτζόλος
Εκκλησιαστικός Επίτροπος

ΓΚΡΑΦΙΤΙ ΣΤΗ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟ (Απο τον Ιάσονα Σακκομήτρο φοιτητή φιλολογίας)

Γκράφιτι (ή αλλιώς γκράφιτι) είναι το ζωγραφισμα μεγάλων, συήθως, επιφανειών τοίχου που γίνεται με τη βοήθεια των σπρέυ. Αποτελεί ένα καινούργιο ρεύμα στα εικαστικά πράγματα που βρίσκει απήχηση τα κατώτερα ηλικιακά στρώματα κυρίως, αλλά και στα ανώτερα.

Νομίζω ότι μπορώ να μιλήσω για τη νέα αυτή τέχνη των σπρέυ μιας και ασχολούμαι με το γκράφιτι εδώ και δύο χρόνια περίπου. "Το γκράφιτι", λοιπόν γεννήθηκε στα γκέτο της Νέας Υόρκης στα μέσα της δεκαετίας του '60. Ωστόσο, από τους πρωτοπόρους της τέχνης αυτής υπήρξε ένας δεκαεφτάχρονος έλληνας μετανάστης εκεί και αυτό είναι κάτι που δεν το ξέρουν πολλοί. Αργότερα εξαπλώθηκε στη Γαλλία, τη Γερμανία, την Ολλανδία, την Αγγλία, και αλλού. Στην Ελλάδα, ωστόσο, εμφανίστηκε μόλις στις αρχές του 1990, πολύ αργά δηλαδή σε σχέση με τις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες. Αργότερα έγινε κάπως ευρύτερα γνωστό με

την πραγματοποίηση του α' πανελληνίου φεστιβάλ γκράφιτι στην Καλαμαριά Θεσ/κης το 1993. "Σε ερώτηση αν το γκράφιτι είναι αναγνωρισμένο ως μορφή τέχνης, απαντώ:" Είναι αλήθεια πως αρκετοί έλληνες σήμερα δεν γνωρίζουν καν τι σημαίνει γκράφιτι και αυτό είναι κάτι ιδιαίτερα δυσάρεστο. Πολλοί, επίσης, στέκονται αρνητικά απέναντι σ' αυτό και δεν παραδέχονται την καλλιτεχνική αξία ενό έργου γκράφιτι. Πιστεύω ότι καθετί καινούριο όταν εμφανίζεται σε μία κοινωνία από μόνον, είναι δύσκολο να γίνει αμέσως αποδεκτό από αυτά. Με την πάροδο του χρόνου, όμως, την πύκνωση του φεστιβάλ γκράφιτι σ' όλη τη χώρα κάθε χρόνο και την ενασχόληση όλο και περισσότερων νέων μ' αυτό, είμαι αισιόδοξος ότι οι γενιές που έχουνται εφεξής θ' αρχίσουν ν' αντιμετωπίζουν το γκράφιτι με μεγαλύτερη οικειότητα. Γιατί, όμως, ν' ασχοληθεί κανείς με το γκράφιτι; Γιατί είναι μια πραγματικά πολύ όμορφη, ασχολία που δίνει ζωή και άφθονο

χρώμα στους γκρίζους τοίχους των πόλεων αλλά και στις ίδιες τις πόλεις γενικότερα. Προσωπικά, αν θέλετε να απαντήσω, ασχολούμαι με το γκράφιτι γιατί αυτό με εκφράζει, όπως αντίστοιχα κάποιον συνομήλικό μου τον εκφράζει το μπάσκετ ή το ποδόσφαιρο κ.ο.κ.". Όσον αφορά τα μελλοντικά μου σχέδια σχετικά με το γκράφιτι σας λέω: «Τον καιρό αυτό είμαι, δυστυχώς, μακριά από τη Νέα Αγχιάλο και αυτό μ' εμποδίζει ν' ασχοληθώ με το γκράφιτι εκεί τόσο, όσο επιθυμώ. Οπωσδήποτε, θέλω να κάνω και άλλα έργα γκράφιτι στην Αγχιάλο και γιατί πιστεύω ότι έτσι θα ομορφύνει περισσότερο η πόλη μας, αλλά και για να κάνω περισσότερο προσιτό το γκράφιτι ως μορφή τέχνης στους συντοπίτες μου". Τελειώνοντας, θα ήθελα μέσα από την εφημερίδα αυτή να πω ένα μεγάλο "ευχαριστώ" στη διεύθυνση του γυμνασίου μας. Κι αυτό γιατί η στάση της ήταν απόλυτα θετική απέναντι στην πρότασή μου για διακόσμηση των εξωτερικών τοίχων του γυμνασίου με την τέχνη των σπρέυ.

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ (Από το Θ. Κιλμπασάνη)

Κυκλοφόρησε τον περασμένο μήνα Μάρτη ένα αξιόλογο βιβλίο από τον συμπατριώτη μας γεωπόνο Βασίλη Μπουφίδη με τίτλο: «Η ΥΠΕΡΧΡΕΩΣΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΧΡΕΩΣΗ ΤΗΣ ΠΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑΣ»

Είναι ένα βιβλίο με 110 σελίδες σε χαρτί πολυτελείας με κείμενα, παραστατικούς πίνακες και φωτογραφίες που κατατοπίζουν όχι μόνο τον ειδικό αναγνώστη, αλλά και κάθε βαθύτερα σκεπτόμενο Έλληνα για την φύση των προβλημάτων της Ελληνικής Πτηνοτροφίας από τη γέννησή της στη δεκαετία του 50 μέχρι τις μέρες μας. Δεν είμαι ειδικός για να κρίνω από επιστημονική και πραγματική πλευρά το βιβλίο. Μπορώ όμως να διαβάσω και να εκτιμήσω το βιβλίο αυτό από τις πάμπολλες ευμενείς κριτικές, από ειδικούς επιστήμονες όπως: καθηγητές Πανεπιστημίων, οικονομολόγους, συντελεστές, γενικούς γραμματείς και διευθυντές του Υπουργείου Γεωργίας, γεωπόνους, ζωτέχνες, κτηνιάτρους.

Για να δείξουμε την αξία και τη σπουδαιότητα του βιβλίου παραθέτουμε μικρά χαρακτηριστικά αποσπάσματα από αυτές τις κριτικές. Γράφουν μεταξύ άλλων στην κριτική τους για το βιβλίο οι Ν.Π. Ζέρβας καθηγητής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσ/κης και ο Γ. Παπαδόπουλος καθηγητής Γεωπονικού Παν/μίου Αθηνών: Οι προβληματισμοί, οι απόψεις και η κριτική σας για την ασκηθείσα αγροτική πολιτική από το κράτος και τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, αξίζουν ιδιαίτερης προσοχής και μελέτης από τους καθ' ύλη αρμοδίου φορείς με σκοπό τη λήψη μέτρων που θα αυξήσουν την παραγωγικότητα και ανταγωνιστικότητα των κτηνοτροφικών επιχειρήσεων με άμεσο επακόλουθο τη βελτίωση τόσο της θέσεως του Έλληνα παραγωγού ζωικών προϊόντων όσο και της Εθνικής Οικονομίας.

Ο Αν. καθηγητής του Χαροπείου Παν/μίου Αθηνών παραθέτει σε επιστολή του προς τον Β. Μπουφίδη: Το «ξέσπασμα της καρδιάς σας», ως αποτέλεσμα μιάς πολύχρονης ενασχόλησης, συνθέτουν μία αξιόπαινη προσπάθεια, προηγούμενη της οποίας μάλλον δεν υπάρχει μεταξύ των πτηνοτρόφων μας. Για μένα προσωπικά αποτελεί το γεωπόνο-πτηνοτρόφο, που στη μακρόχρονη πορεία του δεν σκέφτηκε με ιδιοτέλεια, αλλά προσπάθησε να εμβαθύνει στην ουσιαστική μελέτη των λαθών που έγιναν από όλα τα εμπλεκόμενα μέρη στον κλάδο της πτηνοτροφίας.

Να τι γράφει στην κριτική του ο Παναγιώτης Μανιάτης γεωπόνος-ζωτέχνης: Ο κ. Μπουφίδης είναι ένας από τους ελάχιστους συναδέλφους που καταγράφουν με α-

ριθμούς τις αιτίες που οδήγησαν την πτηνοτροφία της χώρας μας στη σημερινή οικτρή κατάσταση.

Από την κριτική του κ. Γεωργίου Β. Σελλιανάκη Οικονομολόγου-Συναιταριστή-πρώην Γ.Γ. του Υπ. Γεωργίας σημειώνουμε τα εξής: Και είναι σπάνια, για να μην πω μοναδική, περίπτωση, όπου συγγραφέας επικαλείται στο βιβλίο του κείμενά του, δημοσιευμένα τα τελευταία 45 αυτά χρόνια, με πειράματα πειστικά, προτροπές επίμονες και υποδείξεις σαφέστατες, για να καταδείξει τη ζημιά που προκαλούσαν στον κλάδο οι εντελώς διαφορετικές θέσεις, απόψεις και κατευθύνσεις των κέντρων εξουσίας, την ίδια ακριβώς περίοδο που τα δικά του αυτά κείμενα εδημοσιοποιούντο.

Ο Ιωάννης Δ. Ιωαννίδης γεωπόνος-Δ/ντής Ινστιτούτου Προστασίας Φυτών Βόλου από 1971 μέχρι και 1987 γράφει: Με μεθοδικότητα προχώρησε στην οργάνωση πειραματικών ερευνητικών εργασιών, συλλογή στατιστικών στοιχείων, επεξεργασία, εξαγωγή συμπερασμάτων και ανάλυση. Βήμα προς βήμα και με μαθηματικές αποδείξεις φωτίζει όλες τις πλευρές του προβλήματος. Είναι τόσο πειστικά τα σχετικά στοιχεία, που ενώ δεν αφήνουν περιθώρια αμφισβήτησης των συμπερασμάτων, οδηγούν στο δρόμο που πρέπει να ακολουθήσει στο μέλλον η πτηνοτροφία.

Είναι άξιος συγχαρητηρίων ο συμπατριώτης μας επιστήμονας γεωπόνος-πτηνοτρόφος Βασίλης Μπουφίδης όχι μόνο για το τελευταίο πόνημά του «Η υπερχρέωση και η καταχρέωση της πτηνοτροφίας» που είναι το επιστέγασμα προσπάθειας μιας ζωής, αλλά και για την πληθώρα επιστημονικών εργασιών και εκλαϊκευτικών δημοσιευμάτων για ενημέρωση των κτηνοτρόφων, πτηνοτρόφων και γεωργών της χώρας μας. Ιδιαίτερη συγκίνηση μου προκάλεσε το μικρό βιογραφικό σημείωμα του συγγραφέα και τα στάδια ανάπτυξης της εργασίας του χρόνο με χρόνο. Εκεί μπορεί να δεί κανείς και να συμπαθήσει τον ξωμάχο, τον παραγωγό, τον κτηνοτρόφο που καθημερινά μοχθεί, αυτός και η οικογένειά του, μικροί και μεγάλοι, για να στεργιώσουν μια ζωή άνετη, όπως ταιριάζει στη σημερινή εποχή μας. Όμως ο σταυρός που σηκώνει είναι μεγάλος, όπως μεγάλος είναι και ο σταυρός που σηκώνουν όλοι οι εργαζόμενοι με τη γή, και δεν μπορεί ο νους μου να μη βρεθεί, όταν σκέπτομαι αυτά, κοντά στους συμπατριώτες μας Νεοαγχιαλίτες γεωργούς. Να πως περιγράφει ο Β. Μπουφίδης αυτή τη ζωή: Μια ζωή-μσός αιώνας-στη μυρωδιά της κουτσουλιάς και στο χωράφι

Συνέχεια στη σελίδα 4

ΒΟΡΑ ΤΩΝ ΚΥΜΑΤΩΝ Η ΠΑΡΑΛΙΑ ΤΗΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Από τον Γιώργο Μπουρτζή

Πολλές και μεγάλες ζημιές υπέστη και πάλι η γραφική και συνάμα πολύπαθη παραλία της Αγχιάλου από τις αλληπάλληλες σφοδρές θαλασσοαταραχές που την έπληξαν με μανία και το χειμώνα που μας πέρασε - όπως κάθε χειμώνα.

Σαν πεινασμένα άγρια θηρία έπεφταν επάνω της, να την κατασπαράξουν, τ' αφρισμένα κύματα του Παγασητικού. Βαθιές και επώδυνες είναι οι πληγές που αυλάκωσαν ξανά το ωραίο της πρόσωπο. Ασυγκράτητη η φουρτουνιασμένη θάλασσα κατέκλυσε κατ' επανάληψιν όλη την κεντρική παραλία, τον πεζόδρομο και τα παραλιακά κατα-

στήματα και κάλυψε τα πάντα με παχύ στρώμα άμμου. Πολλά από τα ωραία αρμυρίκια που στολίζουν την παραλία και αποτελούν όαση δροσιάς και αναψυχής κατά τις ζεστές μέρες του καλοκαιριού ξεριζώθηκαν και έπεσαν χάμω. Και, το χειρότερο, προκλήθηκε, για άλλη μια φορά, βαθιά διάβρωση και φθορά στο αμμόδες και ευπαθές έδαφος του παραλιακού χώρου. Το δυσάρεστο και διαρκώς επαναλαμβανόμενο φυσικό αυτό φαινόμενο οφείλεται στο μεγάλο εύρος του θαλάσσιου μετώπου που έχει η παραλία της Αγχιάλου και στην έλλειψη οποιασδήποτε φυσικής ή τεχνικής θωράκι-

ριά και θα προστατέψει τα παραθαλάσσια κτίσματα, τον παραλιακό πεζόδρομο και όλα τα υφιστάμενα αλλά και τα προβλεπόμενα να γίνουν στο ζωτικό αυτό χώρο έργα τουριστικής υποδομής και ανάπτυξης και θα τα διαφυλάξει από τον βέβαιο καταποντισμό προς τον οποίο αναποδράστως άγονται.

Θετικό βήμα προς την κατεύθυνση αυτή υπήρξε η πρόσφατη κατασκευή υπό του Δήμου προστατευτικού κρηπιδώματος στο μεταξύ της καφετέριας Μερτζάνης και της Παλιόσκαλας του Τελωνείου τμήμα της κεντρικής παραλίας. Τα αγαθά αποτελέσματα του έργου αυτού υπήρξαν άμεσα και εμφανή κατά τις τελευταίες φουρτούνες κατά τις οποίες η άλλοτε ευαίσθητη αυτή παραλιακή περιοχή παρέμεινε, τη φορά αυτή, στο «απυρόβλητο» των κυμάτων, εντελώς αλώβητη και ασφαλής. Το χαρακτηριστικό και χειροπιαστό αυτό γεγονός πιστεύουμε ότι θα άρει οποιοδήποτε τυχόν επιφυλάξεις και θα ενθαρρύνει τη δημοτική αρχή να προχωρήσει αποφασιστικά και γρήγορα στην επέκταση του κρηπιδώματος αυτού και στο υπόλοιπο μήκος της κεντρικής παραλίας προκειμένου να κατοχυρωθεί άπαξ και διαπαντός η προστασία και η ασφάλεια του μοναδικού σε αξία και ομορφιά παραλιακού χώρου που διαθέτει η πόλη μας.

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Συνέχεια από τη σελίδα 3

με παγωνιές και λιποθύρια και απ' τις στενοχώριες και αναποδιές αυτής της δουλειάς με ζωντανά, απ' τις πίκρες της αγοράς και της πολιτείας, να νοιώθεις πως δεν έχεις σαν καλός χριστιανός μια μόνο Μεγάλη Παρασκευή μέσα στο χρόνο για να είσαι λυπημένος, αλλά αρκετές. Η ιδιαίτερη πατρίδα του η Νέα Αγχιάλος και ο Σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας που υπήρξε ιδρυτικό και διοικητικό στέλεχος είναι υπερήφανο γι' αυτόν.

Θανάσης Κιλμπασάνης

Ο ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Συνέχεια από σελ. 1

Η εκδήλωση αυτή ήταν όμορφη και πολύ οικογενειακή. Η προσέλευση των μελών μας όμως δεν ήταν η αναμενόμενη. Απουσίασαν βασικά στελέχη του Συλλόγου μας και φυσικά όπως πάντα οι νέοι. Το τελευταίο είναι που μας ανησυχεί περισσότερο. Ο Σύλλογός μας έχει πάνω από τριάντα χρόνια ζωής. Τα ιδρυτικά μέλη, βρίσκονται πια στην τρίτη ηλικία και τα νεώτερα είναι λίγα. Αν ο Σύλλογος δεν μπορέσει να προσελκύσει νέους ανθρώπους που θα τον αναλάβουν μοιραία οδηγείται σε αδιέξοδο. Ας προβληματιστεί ο καθένας μας, που αγαπάει αυτό το Σύλλογο, και την ιδιαίτερη πατρίδα μας και ας εισηγηθεί προτάσεις και πρακτικές που θα τον βγάλουν απ' την παρκαμψή.

«ΠΟΛΕΜΙΚΑ» ΑΝΔΡΑΓΑΘΗΜΑΤΑ στη Ν. ΑΓΧΙΑΛΟ
(Μνήμες: Απόστολου Αργυρόπουλου, Απόστολου Θεοδοσιάδη)

Ήταν Μάρτης του 1941, τέτοιος καιρός, ακριβώς πριν 58 χρόνια! Στην Αλβανία ο Μουσολίνι απέτυχε με την εαρινή του επίθεση στον Καλαμά και ο Στρατός μας θριάμβευε, αλλά... Αλλά, οι στρατηγοί του Χίτλερ ήθελαν, να καθαρίσουν το υπονόστιο της Βαλκανικής, πριν από την επίθεσή τους στη Ρωσία και ιδιαίτερα ήθελαν, να ελέγχουν τον Ελληνικό χώρο, που είχε μεγάλη στρατιωτική σημασία. Έτσι, αφού οι Ιταλοί συμμαχοί τους δεν κατάφεραν, να κατακτήσουν την Ελλάδα, μια Γερμανική Στρατιά κατέβηκε στα Βαλκάνια, όπου αμαχητί παραδόθηκαν Ρουμανία - Βουλγαρία και έφτασε στα βόρεια σύνορά μας. Οι Άγγλοι είχαν στείλει στρατό τους στην Ελλάδα, αρχές 1941 και έκαναν τον Αλιάκμονα δεύτερη γραμμή άμυνας - πρώτη ήσαν τα οχυρά ΡΟΥΠΕΛ με τους Έλληνες και τρίτη γραμμή ο Μπράλος. Ο Ελληνικός Στρατός στην Αλβανία αναγκάστηκε, να υποχωρήσει μπρός στο νέο εισβολέα και μούρα σύννεφα σκέπασαν την Ελλάδα.

Νότια απ' το Άκετσι (Μικροθήβες) είχε κατασκευαστεί το 1940 πολεμικό αεροδρόμιο, που άρχισε απ' το δημόσιο δρόμο κι ο διάδρομός του έφτανε στα εξαμίστρια, κάπου 1.500 μέτρα. Τα Ελληνικά αεροπλάνα, λίγα παλιά Αγγλικά Σπιτφάιερ μονοκινητήρια, με τους γενναίους πιλότους μας πρόσφεραν, όση μπορούσαν βοήθεια στο πεζικό στην Αλβανία, ριψοκινδυνεύοντας, αφού οι Ιταλοί είχαν ταχύτερα καταδικτικά. Όταν λοιπόν οι Γερμανοί έφτασαν στα σύνορά μας, το αεροδρόμιο του Άκετσι εκκενώθηκε και άρον - άρον μεταφέρθηκαν στο Τατόι, αεροπλάνα και προσωπικό. Δεν πρόλαβαν, να μεταφέρουν όλα τα υλικά και στο άδειο τώρα αεροδρόμιο είχαν εγκαταλειφθεί μεγάλες ποσότητες καυσίμων, πολεμοφόδια και ένα χαλασμένο αεροπλάνο.

Οι διαδόσεις στη Νέα Αγχιάλο έδιναν και έπαιρναν. Άλλοι έβλεπαν, να πέφτουν τη νύκτα Γερμανοί αλεξιπτωτιστές, άλλοι πεμπτοφαλαγγίτες, που θα έκαναν σαμποτάζ στο αεροδρόμιο ή αλλού. Μια ωραία μέρα του Μάρτη, καλούμαστε στην Αστνομοία όλοι οι 20άρηδες απόφοιτοι Γυμνασίου, που λόγω ηλικίας μέιναμε αστράτευτοι, καμιά δεκαριά είμαστε και μας επιστρατεύουν προφορικά, για να φυλάγουμε τη νύκτα αποθήκες και κυρίως τα υλικά του αεροδρομίου. Χωριστήκαμε σε δύο ομάδες από πέντε, στη μία οι Μίμης Καραγατολής, ο Βασίλης Μπουφίδης, το Αποστολό κι άλλοι, στη Δεύτερη οι Στέλιος Κόκκινος, Απόστο-

λος Αργυρόπουλος, Απόστολος Θεοδοσιάδης κι εγώ. Στρατώνας μας μια αίθουσα του Δημοτικού Σχολείου. Μας έδωσαν και όπλα, Γκράδες με καμιά 30ριά σφαίρες. Κι' όσους δεν ξέρετε, τι είναι ο Γκράς (κανονικά Γκρά), σας πληροφορώ, πώς ήταν οπισθογεμές τουφέκι, που έπαιρνε μια μόνο σφαίρα και τί σφαίρα... μισή οκά μολύβι! Το είχε εφεύρει στα 1874 (!) ο Γάλλος στρατηγός Γκρά (GRAS), που του έδωσε το όνομά του και που μ' αυτό ήταν εφοδιασμένος ο Ελληνικός Στρατός μέχρι το 1913. Οι Έλληνες το Γκρά, το εξελίχτηκαν: ο Γκράς, οι Γκράδες! Πήραμε αυτούς τους αρχαίους Γκράδες και στρατοπεδεύσαμε, ανεκπαίδευτοι, στο Σχολείο. Όλοι ξέραμε όμως από όπλα, γιατί στο Γυμνάσιο κάναμε σκοποβολή, κι' έτσι δεν υπήρχε φόβος, ν' αλληλοσκοτωθούμε. Στο αεροδρόμιο του Άκετσι, πήγαινε τη μια βραδιά, η μια ομάδα και την επόμενη η άλλη.

Πρώτη βραδιά η ομάδα του Μίμη Καραγατολή. Ξεκίνησαν αργά τη νύκτα και βάδισαν μέσα από τα χωράφια. Στα πεντάρια βρισκόντουσαν, όταν ακούστηκαν πίσω από κάποιους θάμνους ύποπτα σφυρίγματα: Φρρρ... Φρρ... Φρρρ. Τρομαγμένοι σταμάτησαν, θεωρώντας τα σφυρίγματα συνθήματα κατασκόπων. Όπλισαν τους Γκράδες και με καρδιοχτύπι πλησίασαν στους θάμνους "Αλτ! Τίς εί;" Καμιά απάντηση και τα σφυρίγματα συνεχίζονταν ΦΡΡΡ... ΦΡΡΡ... Το πράγμα δυσκόλευε, οι κρυμμένοι δεν τους λογάριζαν. Έφοδος λοιπόν στους θάμνους για τη σύλληψή τους - πρόβλεψαν μάλιστα και είχαν μαζί σχοινιά για να τους δέσουν! Γέλια κάλυψαν την έφοδο, γιατί οι κρυμμένοι κατάσκοποι ήσαν δυό σκαντζόχοιροι, που σύριζαν λόγω ερωτικής εξάρσεως; Άνοιξες γάρ...!

Συνελήφθησαν αφθωρεί οι δυό κατάσκοποι, δέθηκαν με τα σχοινιά στις κάνες των Γκράδων και θριαμβευτές οι φίλοι, αφού φύλαξαν το αεροδρόμιο, γύρισαν την αυγή και ξάπλωσαν στο Σχολείο. Τους σκαντζόχοιρους έλυσαν και τους άφησαν σε μια γωνιά. Αυτοί όμως σαν έγινε η-συχία, ξεθάρρεψαν και άρχισαν περιπάτους μέσα στην αίθουσα. Προτίμησαν τον Απόστολο Θεοδοσιάδη και ανέβηκαν επάνω του. Αυτός πετάγεται κατατρομαγμένος και βλέποντας σκαντζόχοιρους, νόμισε πως του έκαναν φάρσα και οπλίζει το Γκρά! Δόθηκαν εξηγήσεις και οι σκαντζόχοιροι - ωραία χοιρίδια γάλακτος! - ψήθηκαν κι' οι πίκρες πνιγήκαν στο κρασί!

Συνέχεια στη σελίδα 5

Τα συντρίμια, τα γκρεμισμένα δέντρα, ο λαβωμένος και καλυμμένος από την άμμο παραλιακός πεζόδρομος συμβολίζουν ένα μικρό μέρος από τα οικτρά κατάλοιπα μιας (από τις πολλές) σφοδρής θαλασσοταραχής που έπληξε αμείλικτη την όμορφη, αλλά ανοχύρωτη, παραλία της Αγχιάλου τον περασμένο χειμώνα.

σης που θα μπορούσε να την προστατέψει από τα οργισμένα ξεσπάσματα της θάλασσας.

Έτσι, τελείως ανοχύρωτη όπως είναι, καθίσταται εύκολη λεία στις άγριες ορέξεις των κυμάτων.

Το κακό επιτείνεται ακόμη πιο πολύ εκ του γεγονότος ότι η θαλάσσια περιοχή της Αγχιάλου είναι η πλέον κυματώδης περιοχή του Παγασητικού λόγω του μεγάλου βάθους που έχει και διότι βρίσκεται ακριβώς απέναντι από τη μοναδική και στενή είσοδο του Κόλπου, φάτσα στο ταραγμένο συνήθως μπουγάζι των Τρικέπων.

Από τα προαναφερθέντα προκύπτει έντονα και επίμονα το σοβαρό και μακροχρόνιο αυτό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η πόλη μας και αναδεικνύει επιτακτική την ανάγκη προστασίας και διαφύλαξης του πολύτιμου παραλιακού μας χώρου, ο οποίος αποτελεί ισχυρό πόλο έλξης εγχωρίων και ξένων, που όμως, κάτω από τις δυσμενείς αυτές συνθήκες, βαίνει εκ του ασφαλούς προς την καταστροφή και τον αφανισμό. Αν δεν αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά και έγκαιρα το υπαρκτό και σοβαρό αυτό ζήτημα τότε οι επερχόμενοι κοινικοί χειμώνες μας επιφυλάσσουν πολλές πιο δυσάρεστες εκπλήξεις.

Είναι διαπιστωμένο άλλωστε ότι από κτίσεως Ν. Αγχιάλου και εντεύθεν η θάλασσα εισχωρεί βαθμιαία και σταθερά

στον αμμουδερό και ευάλωτο φλοιό της παραλίας τον οποίο διαβρώνει και αποσυνθέτει διαρκώς.

Χαρακτηριστικό και αναμφισβήτητο περί τούτου είναι το γεγονός ότι παραλιακά οικοπεδα περιλαμβανόμενα στα διαγράμματα αρχικής διανομής του προσφυγικού οικισμού Ν. Αγχιάλου κείμενα κατά μήκος της κεντρικής παραλίας και εκχωρηθέντα σε κληρούχους για στεγαστική αποκατάσταση, για τα οποία είχαν εκδοθεί από το Θεσσαλικό Γεωργικό Ταμείο επίσημοι τίτλοι κυριότητας (παραχωρητήρια), δεν υφίστανται πλέον διότι έχουν ήδη προ πολλού καλυφθεί από τη θάλασσα.

Για την ουσιαστική και αποτελεσματική αντιμετώπιση του προβλήματος αυτού, που αναστέλει καθοριστικά την περαιτέρω αξιοποίηση της παραλίας και την τουριστική ανάπτυξη της περιοχής, στο όνομα της οποίας (ανάπτυξης) έχει επενδύσει πολλά το μέλλον του τόπου, θεωρούμε απαραίτητη και εφικτή, κατά τη δική μας εκτίμηση, την κατασκευή ολοκληρωμένου προστατευτικού κρηπιδώματος σε όλο το μήκος της κεντρικής παραλίας από την είσοδο του λυμενίσκου μέχρι το ύψος της οδού Διαμαντοπούλου (νότια του κέντρου "Γαλαξίας").

Η κατασκευή του κρηπιδώματος αυτού θα σταματήσει οριστικά την περαιτέρω διείσδυση της θάλασσας στη στε-

ΚΙΝΗΣΗ ΛΗΞΙΑΡΧΕΙΟΥ
Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Γάμοι

- 1) Τσιπνής Νικόλαος του Αριστοτέλη
HERESCU MINERYA - CATARINA (9.1.1999)
- 2) Γκαμάλιας Ιωάννης του Γεωργίου
Τιμπλαλέξη Χριστίνα του Κων/νου (26.12.1998)
- 3) Καπηλαρής Νικόλαος του Γ. Σοφινού Ευγενία του Εμμανουήλ (26.12.1998)
- 4) Κωνσταντίνου Δημήτριος του Νικ.
Κονταλέξη Ευσταθία του Λάμπρου (26.12.1998)
- 5) Σκάκος Ευάγγελος του Νικολάου
Καραντενίζη Ελευθερία του Νικολάου (30.1.1999)
- 6) Μόσδομος Ιωάννης του Γεωργίου
Γαϊτανίδου Καλλιόπη του Μιχαήλ (6.2.1999)

Γεννήσεις

- 1) Τουτουνοπούλου Στελούτσα του Ιωάννη
- 2) Γκινίδης αγόρι του Ιωάννη
- 3) Μπολιός αγόρι του Ιωάννη
- 4) Τσιάρας αγόρι του Στέργιου

Βαπτίσεις

- 1) Χαλλή Δέσποινα του Κων/νου
- 2) Εγκολφινού Χριστίνα του Εμμανουήλ
- 3) Δημόπουλος Αγγελία του Παύλου
- 4) Ντούμας Θεοφάνης του Στυλιανού

Θάνατοι

- 1) Γκέκας Κων/νος του Αθανασίου ετών 82
- 2) Λαμπρογεώργιος Κων/νος του Γεωργίου ετών (85)
- 3) Βλαχάκη Βασιλική του Χρήστου ετών 64
- 4) Κοντοβά Μαρία του Γεωργίου ετών (76)
- 5) Καζαντζή Δέσποινα του Αποστόλου ετών (80)
- 6) Παραμάνη Ελευθερία του Κων/νου ετών (83)
- 7) Γάτος Αλέξανδρος του Αριστείδη ετών (82)
- 8) Τριανταφυλλόπουλος Αθανάσιος του Γεωργίου ετών (97)
- 9) Σαμακοβλή Ιουλία του Κυριάκου ετών (80)
- 10) Κοκκωνίδης Δημήτριος του Λάσκαρη ετών (89)
- 11) Βογιατζάκης Κων/νος του Ιωάννη ετών (65)
- 12) Τριανταφύλλου Χρήστος του Αθανασίου ετών (54)

Ο Ληξιαρχος

Ανέστης Νικ. Κλωνής

ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ
«ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ - 90 ΧΡΟΝΙΑ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ ΖΩΗΣ»

Πέρασαν 18 μήνες από τότε που έγινε το επιτυχημένο και αξιολογικό ιστορικό και αναπτυξιακό συνέδριο με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 90 χρόνων από τη θεμελίωση της Νέας Αγχιάλου. Τα πρακτικά όμως του συνεδρίου αυτού παραμένουν αδημοσίευτα, παρά τις πληροφορίες μας ότι τα χρήματα για την έκδοση βρέθηκαν και ο άνθρωπος που τα επιμελήθηκε τελείωσε το έργο του. Πού σκοντάπτει επιτέλους η δημοσίευσή του χρησιμότητας, για τη Νέα Αγχιάλο, αυτού έργου; Μαθαίνουμε ότι μερικοί εισηγητές δεν έστειλαν, ως όφειλαν, τις εισηγήσεις τους. Αν είναι έτσι να τις στείλουν αμέσως ή να δημοσιεύσουν τα πρακτικά και χωρίς τις εργασίες αυτών. Ο εύλογος χρόνος αναμονής έχει λήξει προ πολλού. Ο Δήμαρχος ας αναλάβει πρωτοβουλίες.

ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
για την εφημερίδα

Κουτσουβέλη Έλλη	1.000
Τζοτζόλας Ιωάννης	5.000
Πασχαλούδη Τζένη	1.000
Διαμαντίνιας Θεολόγος	5.000
Τσάμη-Σκούμα Άννα	1.000
Τζανή Αμαλία	1.000
Κοπάνου Καλλιόπη	1.000
Γκινίδης Κων/νος	2.000
Γκινίδης Ιωάννης	2.000
Κοκκωνίδης Βασίλειος	2.000
Μουντζούρης Κων/νος	1.000
Πάπιας Μιχαήλ	2.000
Μαραγκόπουλος Θεόδωρος	1.000
Ριζόπουλος Γεώργιος	2.000
Φαλιάγκας Νικόλαος	2.000
Δερδελάκου Κων/να	5.000
Πολυβρόχου Δημήτριος	3.000
Μαλτέζου Σοφία	3.000
Θεοχάρης Ευανθία	12.000
Μερτζάνης Χαρίλαος	2.000
Ζώτης Δημήτριος του Κων.	5.000
Γκινίδης Κυριάκος	1.000
Μακρής Χρήστος	1.000
Κλεφτάκης Γεώργιος	5.000
Κοντοβάς Ιγνάτιος	5.000
Αναστασόπουλος Ευαγ.	2.000
Γκίνης Περικλής	1.000
Χαλεμπλή Μαρία	1.000
Κουτμάνης Γεώργιος	2.000
Δαίνος Λάσκαρης	1.000
Συριανού Φωφώ	1.000
Δέρβου Άννα	1.000
Αξαρλή Σεβαστή	1.000
Αντωνούλη Χρυσάνθη	1.000
Ζαρκανίτου Γλυκερία	1.000
Σανιδά Άννα	1.000
Παρασκευόπουλος Πάρης	1.000
Αργυροπούλου Ευαγ.	3.000
Τόσκου - Κίτσου Ευαγ.	2.000
Ψαρρά Ευγενία	2.000
Δερβάκου Έλενα	1.000
Κιλιπασάνης Θαν.	3.000
Κουζίδης Σωκράτης	2.000
Τσιτούρας Ιωάννης	1.000
Κούνες Δημήτριος	3.000
Φούρναρη Κυριακή	3.000
Μερτζανίδης Απόστολ.	3.000
Χαριλάου Σταύρος	3.000
Καραγατολής Δημ.	6.000
Τσικλάνης Ιωάννης	4.000
Παραμάνης Γεώργιος	1.000
Κοντού Αικατερίνη	1.000
Δημητρίου	3.000
Σοφινού Ζωή	3.000
Μπουρλή Μαρία	3.000
Παρασκευόπουλος Αναστ.	5.000
Παρασκευόπουλος Ηρ.	3.000
Καρνοπατλόγλου Βασ.	1.000
Βασιλείου Βασίλειος	3.000
Αργυρόπουλος Στυλ.	3.000
Αργυρόπουλος Κυρ.	3.000
Ψαρρά Ευαγγελία	1.000
Δάρρας Γεώργιος	1.000
Κυριέρη Γιασεμή	1.000
Μπαλαντινού Χρυσόπη	1.000
Κιλιπασάνης Κων/νος	3.000
Παρθενίδης Παν.	5.000
Κολόνης Λάμπρος	3.500
Σταντσούρης Βασίλειος	5.000
εις μνήμη της μητέρας του	
Σμαράγδας Σταντσούρη	
Ζούλια Βασιλική	1.000
Αρώνης Μιχαήλ	10.000
Μάρδα Λούλα	1.000
Μηνούδη Θεοδώρα	1.000
Λίτινα Μαρία	1.000
Επιτηδείου Ιωάννα	1.000
Κόκκινος Επαμεινώνδας	5.000
Σαββίδης Ηλίας	1.000
Σμαρώ Μαυρομάτη	5.000
Βλάχος Ιωάννης	5.000
Φράγκου Ελένη	2.000
Προδρόμου Αικατερίνη	1.000
Ρήγα - Πολυβρόχου Ευαγ.	15.000
Καραγατολής Κων.	10.000
Κακάνη - Λάμπρου Ευαγ.	5.000
Πατίστας Παν.	1.000
Καραγατολή Ελένη	10.000
Κωνσταντινίδου Κλεονίκη	3.000
Εγκολφινού Φωτεινή	2.000
Σωτηρόπουλος Βάσιος	1.000
Χαροντάκης Ελευθέριος	3.000
Ζαφειρόπουλος Απόστ.	1.000
Μπίτουλας Νικόλαος	3.000
Ιωάννου Στέλλα	3.000

ΤΟ ΕΡΚΕΤΣ

Όταν οι γονείς μας πρόσφυγες εγκαταστάθηκαν στη Ν. Αγχιάλο, όπως οι πιο παλιοί θα θυμούνται, όλα τα σπίτια ήταν όμοια, με τέσσερα δωμάτια το καθένα και τις σκάλες του (βιζαβί) απέναντι. Δεν είχαν αποχωρητήρια, πολύ δε περισσότερο φράχτες.

Ένας γεράκος λοιπόν, λόγω συχνουρίας, περασμένα μεσάνυχτα, βγήκε έξω να ουρίσει. Η νύχτα χειμωνιάτικη, παγερή σκοτεινή, έκανε το γεράκο να τουρτουρίζει: αποπροσανατολίζεται και χτυπά βιαστικά και δυνατά την ανηλικυτή πόρτα του γείτονα. Από μέσα ακούγεται μιά τρομαγμένη γυναικεία φωνή να ρωτά «ποιός είναι;»

— Εγώ, απαντά θυμωμένα ο γέρος που νομίζει πως τον έκλεισαν έξω.

— Ποιός εσύ;

— Πώς θά σ' ανοίξω χριστιανέ μου;

— Ε, α παγώσω;

— Ποιός είσαι, από πού έρχεσαι; Ξαναρωτά η γριά.

— Απ' το Ερκέτς, απαντά θυμωμένα ο γέρος, νομίζοντας πως από μέσα ήταν η γυναίκα του. Θα εννοούσε το Ιρκοῦτς της Σιβηρίας αφού είχε παγώσει απ' το κρύο.

Απ' τις φωνές ξύπνησε η γυναίκα του και τον μάγεψε μέσα. Ήταν η ατρίαξίον της βραδυάς. Το πρωί δε που έγινε αναπαράσταση της σκηνής με τους πρωταγωνιστές έγινε το (χάχλατο) γέλιο γόνα.

Όστε απ' το Ερκέτς μπάμπα Αγγελάκη; Ναι κοκώνα μ' κοκάλωσα! Άμα γεράς ο άνθρωπος παθαίνει πολλά χνέρια.

Αυτό είναι Νεογχαλιτικό συμβάν. Μου το διηγήθηκε η Στυλιανή Τραμουντάνα (μαμή). Συνέβη στη γειτονιά της. Γλυκερία Ξανθούλη - Ζαρκανίτου

«ΠΟΛΕΜΙΚΑ» ΑΝΔΡΑΓΑΘΗΜΑΤΑ στη Ν. ΑΓΧΙΑΛΟ
(Μνήμες: Απόστολου Αργυρόπουλου, Απόστολου Θεοδοσιάδη)

Συνέχεια από τη σελίδα 4

Την άλλη βραδιά, σειρά είχε η δική μας ομάδα. Ξεκινάμε νύκτα για το αεροδρόμιο. Εμείς βαδίζαμε κανονικά στο δημόσιο δρόμο και κατά τις 10 είμασταν στον Άγιο Παντελεήμονα. «Άντε, να πιούμε δροσερό νερό στη τουλούμπα». Ξαφνικά την ησυχία της νύχτας διέκοψε ορυμαγδός πολλών φορητών αυτοκινήτων, που ερχόντουσαν απ' την Αγχιάλο με σκεπασμένα φανάρια. «Τί; Ήρθαν κιόλας οι Γερμανοί;», αναρωτηθήκαμε και ακροβολιστήκαμε πίσω από θάμνους κοντά στη δημοσιά. Όταν έφτασαν κοντά τα αυτοκίνητα, είδαμε, πως ήταν Εγγλέζικα, που για τον φόβο των Γερμανικών αεροπλάνων ταξίδευαν νύκτα για το Μπράλο. Η γραμμή Αλιάκμονα δεν κράτησε. Όταν πέρασε η φάλαγγα των αυτοκινήτων συγκλήθηκε πολεμικό συμβούλιο, για να εξετάσουμε την κατάσταση. «Κινήσεις φαλάγγων αυτοκινήτων τραβούν τα αεροπλάνα και το αεροδρόμιο στόχος είναι». Μας φάνηκε μάλιστα, πως ακούσαμε και βόμβο αεροπλάνου! «Επομένως το αεροδρόμιο είναι επικίνδυνο και μεις τί δουλειά είχαμε, να βρεθούμε ανάμεσα σε εκκρήξεις βομβών και φωτιές από βενζίνες; Απόφαση: Δεν πάμε στο αεροδρόμιο. Πιάσαμε τις υπώρειδες του Κοκκινάβραχου, απ' όπου είχαμε πλήρη θέα αεροδρομίου, Νέας Αγχιάλου και δημόσιου δρόμου. Ησυχία απόλυτη!

Μείναμε εκεί μεσάνυχτα και ύστερα πήραμε το δρόμο της επιστροφής. Επειδή όμως ήταν ακόμα νωρίς και για να μη

γίνει αντιληπτή η πρόωρη επιστροφή μας, μείναμε στις αποθήκες του Συνεταιρισμού, που ήταν υπό την φύλαξή μας, (τότε ήταν στη σημερινή οδό Μ. Τσιτσίνια).

Ο Απόστολος Αργυρόπουλος όμως, σηκώνεται μόνος, σε λίγο, για να πάει στο στρατώνη μας - Στο δημόσιο δρόμο στη γωνιά του φούρνου, τότε ήταν ο φούρνος του Θέμου, βλέπει κάποιον, να κάνει βόλτες επί τόπου. «Ω, πα! Νάτος ο κατάσκοπος! Γκράπ -γκρούπ το ουραίο του Γκρά και μια τρομερή κραυγή! Αλτ! Τι εί, εί, εί!» Δεν πρόλαβε, να τελειώσει τοεί, και ο παράξενος νυχτερινός περιπατητής κάνει ένα φοβερό άλμα, πάει ο Γκράς του Απόστολου, που έντρομος βλέπει ένα αυτόματο κολλημένο στο στήθος του! Τι είχε γίνει! Μια Εγγλέζικη Μονάδα είχε φιλοξενηθεί για ύπνο στο Σχολείο και είχαν τοποθετήσει φρουρούς, έναν στη γωνιά του δημόσιου. Ο Εγγλέζος δεν έδωσε στην αρχή σημασία στον Απόστολο, αλλ' όταν άκουσε τον ήχο του ουραίου και είδε το όπλο, όρμησε, να τον εξουδετερώσει. Έμειναν κι οι δυο για μερικά δευτερόλεπτα ξεροί. Κι ο μεν Απόστολος κατάλαβε πως είχε, να κάνει με Εγγλέζο, ο Εγγλέζος δεν κατάλαβε με ποιόν είχε, να κάνει: Ευτυχώς ο Απόστολος γνώριζε αγγλικά κι' αμέσως έδωσε εξηγήσεις, κι αντιναλληλοσκοτωθούν - ο Απόστολος φτηνά τη γλύτωσε: -αγκαλιάστηκαν πασιχαρείς στη μέση του δρόμου. Τέτοια «πολεμικά» κατορθώματα μονάχα με Γκράδες μπορείς, να διαπράξεις!...

Αθήνα, Μάρτης 1999

Τάσος Παρασκευόπουλος

ΜΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΙΜΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

Δημοσιεύουμε χωρίς σχολίο την πρόταση του συμπατριώτη της μας Γ. Διονυσίου προς τον Δήμο Νέας Αγχιάλου γιατί νομίζουμε ότι είναι ενδιαφέρουσα και παρουσιάζει γενικότερο ενδιαφέρον.

Νέα Αγχιάλος, 24 Φεβρουαρίου 1999

Γεώργιος Διονυσίου
Αγίου Γεωργίου 13
Νέα Αγχιάλος 37400
τηλ. 0428 - 77733

Προς τον Δήμον Νέας Αγχιάλου
Κοιν. - Ιερών Μητροπόλιν Δημητριάδος
Ιερών Ναόν Αγίου Γεωργίου
Νέας Αγχιάλου
Πολιτιστικών Οργανισμών
Δήμου Νέας Αγχιάλου

Συνηθίζεται από χρόνια στις εθνικές εορτές, και πολύ ορθά, όταν τελείται - επιμνημόσυνος δέησης στο «Ηρώον» της Νέας Αγχιάλου, να ανακρούεται από τη Φιλαρμονική του Δήμου και κάποια προσευχή της οποίας πράγματι η μελωδία είναι θαυμάσια. Ωστόσο επειδή η προσευχή αυτή είναι ξενικής προέλευσης, και μάλιστα ετερόδοξης, συγκεκριμένα πρόκειται για το γερμανοαυστριακό GEBET του συνθέτη BORTNIANSKI, προτείνω να αντικατασταθεί με τον ύμνο «Τη Υπερμάχω» που τόσο αρμόζει στην περίπτωση των εθνικών εορτών.

Δόξα τω θεώ υπάρχουν και στην Ορθόδοξο ελληνική παράδοση θαυμάσιοι ύμνοι και προσευχές.

Ελπίζω ότι η πρότασή μου θα τύχει της δέουσας προσοχής.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΥΧΕΤΑΙ
ΣΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ - ΣΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙ Σ' ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ
ΑΓΧΙΑΛΙΤΕΣ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ
&
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

ΔΗΜΟΣ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Είναι σχεδόν σε όλους τους αναγνώστες μας γνωστό με το Νόμο «ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» οι τρεις οικισμοί: Νέα Αγχίαλος, Μικροθήβες και Αϊδίνι αποτελούν πια ένα Δήμο το Δήμο Νέας Αγχιάλου. Σήμερα δημοσιεύουμε για χάρη των αναγνωστών μας τα ονόματα των μελών του δημοτικού συμβουλίου καθώς και των τοπικών συμβουλίων Μικροθηβών και Αϊδινίου:

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ
Δράγνης Γεώργιος, Δήμαρχος, τηλ. 77550
Αντάρης Γεώργιος, τηλ. 62244
Τσουκαλά - Καρνοπατλόγλου Σουλτάνα, τηλ. 77015
Τόλιας Θεόδωρος, 76516
Κρίκου Ευαγγελία, τηλ. 76600
Τσέλιος Ηρακλής, τηλ. 78034
Φυτλής Χαράλαμπος, τηλ. 51370
Στάνιος Θεοχάρης, τηλ. 78208
Διαμαντένας Θεολόγος, Αντιδήμαρχος, τηλ. 77108
Μπασδάνης Βασίλειος, τηλ. 76775
Τσιάμης Ευάγγελος, Πρόεδρος Δημ. Συμβουλίου, τηλ. 76058
Καραγατσλής Προκόπιος, τηλ. 77385
Δημόπουλος Παύλος,

τηλ. 77575
Καραδήμας Δημήτριος, τηλ. 51259
Ρουπακιά Αναστασία, τηλ. 77714
Καραπατάκης Ηλίας, τηλ. 77110
Στάνιος Νικόλαος, τηλ. 77102
Παπαγεωργίου Αναστάσιος, τηλ. 76589
ΔΗΜΟΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ
Τηλέφωνα: 0428/76206, 76993
FAX 0428/76780
ΤΟΠΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΜΙΚΡΟΘΗΒΩΝ
Αντάρης Γεώργιος, 0422-51441
Τιμπλαλέξης Περικλής, 0422-21229
Τσιόβολου Ευαγγελία, 78376
Τιμπλαλέξης Δημοσθένης, 0422 - 51498
Παπανίκος Δημήτριος, 0422 - 21052
ΤΟΠΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΪΔΙΝΙΟΥ
Καραδήμας Δημήτριος, τηλ. 0422 - 51259
Νιφόρου Κωνσταντία, τηλ. 0422 - 51144
Καραλής Σπυρίδων, τηλ. 0422 - 51354
Φυτλής Δημήτριος, τηλ. 0422 - 51220
Βαμβακάς Βασίλειος, τηλ. 0422 - 51384

ΔΗΜΟΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ 9.3.1999

- Εγκρίθη η εκτέλεση του έργου «Εσωτερική Οδοποιία» προϋπολογισμού 100.000.000 δρχ. (Ν. Αγχίαλος - Μικροθήβες - Αϊδίνι).
- Εγκρίθηκε η εκτέλεση του έργου «Εσωτερική Οδοποιία, προϋπολογισμού 25.000.000 δρχ. (παραλιακοί οικισμοί Δήμου).
- Εγκρίθηκε η εκτέλεση του έργου «Προμήθεια & μεταφορά ενός υποβρύχιου ηλεκτροκίνητου αντλιοκού συγκροτήματος εις θέση Μάραθος», προϋπολογισμού 3.100.000 δρχ.
- Ανατέθηκε στον δικηγόρο κ. Πελάγιο Σταυρίδη η νομική διερεύνηση της περίπτωσης προσφυγής στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για αποζημίωση λόγω των καταστροφών που υπέστη η Νέα Αγχίαλος από τα Στρατεύματα κατοχής.
- Ψηφίστηκε πίστωση

- 125.000 δρχ. για συμμετοχή του Δήμου στο Δίκτυο Δημοτικών Βιβλιοθηκών Ελλάδας.
- Ψηφίστηκε πίστωση 200.000 δρχ. για οικονομική ενίσχυση Σχολικής Επιτροπής Γυμνασίου για την επίσκεψη των μαθητών στην Βουλή των Ελλήνων (εκθέσεις για Ρ. Φεραίο και Διονύσιο Σολωμό).
- Εγκρίθηκε η αύξηση του αρχικού κεφαλαίου της Δημοτικής Αναπτυξιακής Τουριστικής Επιχείρησης (ΔΑΤΕ) κατά 40.000.000 δρχ.
- Εγκρίθηκε η παραχώρηση της χρήσεις δημοτικών χώρων, όπου υπάρχει δυνατότητα, στους παραλιακούς οικισμούς, για εκμετάλλευση από τη ΔΑΤΕ.
- Εγκρίθηκε η παραχώρηση για χρήση και εκμετάλλευση παραλιακών χώρων (στις θέσεις κάμπινγκ, Μπαλουκλί, Αλωνάκι, Γιορτή Κρασιού.

ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΙΚΟ ΙΑΤΡΕΙΟ ΣΤΗ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

Πληροφορούμε τους αγαπητούς αναγνώστες μας, φίλους και συμπατριώτες, ότι στη Νέα Αγχίαλο εγκαταστάθηκε ειδικός καρδιολόγος γιατρός ο κύριος Κων/νος Πετρούλιας. Το Ιατρείο του που είναι εξοπλισμένο με όλα τα σύγχρονα ιατρικά μηχανήματα βρίσκεται στην οδό Αγίου Γεωργίου 7 στην οικία της κ. Ευανθίας

Θεοχαράκη απέναντι από το μικροβιολογικό εργαστήριο της Στέλλας Δρόσου Κοπάνου. Πιστεύουμε ότι η εγκατάσταση ειδικού καρδιολόγου στη Νέα Αγχίαλο ήταν απαραίτητη για την εξυπηρέτηση όχι μόνο του κοινού της Ν. Αγχιάλου αλλά και των Μικροθηβών-Αϊδινίου και των γύρω οικισμών.

ΚΩΝ. ΧΡ. ΠΕΤΡΟΥΛΙΑΣ
ΕΙΔ.ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΥΠΕΡΗΧΩΝ ΚΑΙ DOPPLER ΚΑΡΔΙΑΣ
ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ Αγίου Γεωργίου 7 Τηλ. 77908

Τ Α Τ Ρ Ι Η Μ Ε Ρ Α

Όπως γινόταν παλιά, έτσι έγινε κι εφέτος. Τα τριήμερα γιορτάστηκαν μεγαλόπρεπα και οι γυναίκες ξεφάντωσαν διασκεδάζοντας, χωρίς τους άνδρες τους. Γιατί, όπως είναι γνωστό, στην εκδήλωση αυτή δε χωράει ανδρικός πληθυσμός. Όποιος άνδρας τολμήσει να παραβιάσει το «άδυτο» της γυναικοκρατίας πρέπει να υποστεί τις συνέπειες. Και οι συνέπειες δεν είναι τίποτε άλλο παρά το «τρίκωλο». Γι' αυτό αποφεύγουν συστηματικά οι άνδρες να μπερδεύονται στα πόδια των γυναικών σ' αυτή την εκδήλωση, όπως θέλει το έθιμο.

Ο Πρόεδρος των Αγχιαλιτών της Αθήνας που τόλμησε να παραβιάσει το έθιμο και να μπει στο χώρο, που γινόταν το γλέντι από το Σύλλογο των γυναικών της Νέας Αγχιάλου, κινδύνεψε να υποστεί το τρίκωλο, όταν τον περικύκλωσαν 4-5 μπρατσωμένες Αγχιαλίτισσες. Γλύτωσε μόνο όταν έδειξε τη φωτογραφική μηχανή και τους είπε ότι θα φωτογράφιζε την εκδήλωση και θα δημοσίευε φωτογραφίες και στην εφημερίδα.

Τα τριήμερα, είναι γιορτή καθα-

ρά των γυναικών. Οι τριμερίτσες, όπως λέγονται οι γυναίκες, που παίρνουν μέρος σ' αυτά, πρέπει να νυστέψουν τρεις μέρες: Καθαρή Δευτέρα, Τρίτη και Τετάρτη. Να τρώουν τίποτε. Μόνο νερό να πίνουν. Τήν Τετάρτη το πρωί, πρέπει να πάνε στην εκκλησία, να λειτουργηθούν και να πάρουν αντίδωρο. Από το μεσημέρι και μετά μαζεύονται σε κάποιο σπίτι (παλιότερα), σε κάποιο κέντρο (σήμερα) και με νηστήσιμα φαγητά, ποτά, μασκαρέματα, αστεία, μουσική και χορό διασκεδάζουν μέχρι τις βραδυνές ώρες.

Εφέτος στην Νέα Αγχίαλο το έθιμο γιορτάστηκε σε δυο διαφορετικά κέντρα, με πρωτοβουλία διαφορετικών παραγόντων.

Με πρωτοβουλία του Συλλόγου γυναικών η πρώτη εκδήλωση έγινε στο κέντρο του Μαρίνου Κυριέρη στην παραλία. Η ορχήστρα με λαϊκά όργανα από το αεροδρόμιο, η γνωστή καλλιτέχνηςδα-τραγουδίστρια Μίτσα Αποστολοπούλου που αφιλοκερδώς προσφέρθηκαν να πλαισιώσουν την εκδήλωση, το πλήθος των γυναικών που πήραν μέρος-ήταν

γεμάτη η αίθουσα του κέντρου-και προπάντων το αδιάπτωτο κέφι των Αγχιαλιτισσών, έκανε αίσθηση και κατέδειξε περίτρανα ότι οι σημερινές Αγχιαλίτισσες είναι αντάξιες των προγόνων τους. Τα λεπτά αστεία, τα πετυχημένα κοσμικά σκέτες και οι εμπνευσμένες μεταμφιέσεις ανέβασαν το κέφι στο ζενίθ. Η γιορτή άρχισε περίπου στη μια το μεσημέρι και τελείωσε κατά τις οχτώ το βράδυ.

Η δεύτερη εκδήλωση έγινε στην κοσμική ταβέρνα «ΣΙΑΜΕ-ΤΗ» στο Στούπι, όπου παλιότερα ήταν το σπίτι του Σαραφάκη, με πρωτοβουλία του καταστηματάρχη. Είχε κι αυτή μεγάλη επιτυχία, γιατί γέμισε η αίθουσα και το κέφι ήταν μεγάλο. Η στερεοφωνική μουσική από δίσκους και κασέτες, η ζωηρότητα των γυναικών, οι νόστιμοι μεζέδες και το ανόθευτο ποτό ανέβασαν το κέφι πολύ ψηλά που κράτησε απ' τις οχτώ το βράδυ μέχρι τα μεσάνυχτα. Η εκδήλωση αυτή είχε το χρώμα της γειτονιάς όμως δεν έλλειψαν και επισκέπτριες από άλλα μέρη.

ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΣΤΟΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟ «Η ΔΗΜΗΤΡΑ»

Α. Στις 18 Ιανουαρίου 1999 πραγματοποιήθηκε, όπως και κάθε χρόνο ο επίσημος εορτασμός στη μνήμη του ΑΠΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ προστάτη του Αγροτικού Παραγωγικού Συνεταιρισμού Ν. Αγχιάλου.

Η θρησκευτική και εορταστική εκδήλωση της ημέρας άρχισε με την τέλεση της θείας λειτουργίας στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου Ν. Αγχιάλου. Στην συνέχεια έγινε ξενάγηση όλων των επισκεπτών στις εγκαταστάσεις του Συν/σμού και μετά την κοπή της πίτας παρατέθηκε δεξίωση σε όλους του παρευρισκόμενους.

Στις ανωτέρω εκδηλώσεις παραβρέθηκαν ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάπιος, ο Νομάρχης Μαγνησίας κ. Πάνος Σκοτεινιώτης, βουλευτές του Νομού, εκπρόσωποι στρατιωτικών και αστυνομικών αρχών καθώς και άλλων Υπηρεσιών και πλήθος κόσμου, μέλη του Συν/σμού και μη.

Στην δεξίωση που παρατέθηκε ο Πρόεδρος του Διοικ. Συμβουλίου του Συν/σμού κ. Ιωάννης Κίτσιος αφού ευχαρίστησε όλους τους παρευρισκόμενους για την παρουσία τους, αναφέρθηκε στην ανάγκη στήριξης όλων των δραστηριοτήτων του Συν/σμού από όλους τους παραγωγούς - μέλη του και ευχήθηκε την επόμενη χρονιά η θεία λειτουργία να τελεστεί στο παρεκκλήσι του Αγίου Αθανασίου, που ήδη ανεγείρεται στο χώρο των εγκαταστάσεων του Συν/σμού.

Την εκδήλωση ακόμη προσφώνησαν ο Μητροπολίτης κ. Ιγνάπιος καθώς και ο Νομάρχης κ. Π. Σκοτεινιώτης που εξέφρασαν τις ευχές τους για τον νέο χρόνο και για την ανοδική πορεία του Συν/σμού

που συντελεί και συμβάλλει ουσιαστικά στην οικονομική ευρωστία όλων των κατοίκων της περιοχής.

Β. Στις αρχές του 1999 εγκρίθηκε τελικά από το Υπουργείο Ανάπτυξης το υποβληθέν από το 1997 αίτημα του Συν/σμού για την ένταξη των προγραμματιζόμενων επενδύσεων του σε πρόγραμμα στήριξης των ΜΜΕ και στην πρωτοβουλία "ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΦΘΙΝΟΥΣΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ".

Οι ανωτέρω προγραμματιζόμενες επενδύσεις του Συν/σμού συνολικού προϋπολογισμού 250 εκατ. δρχ., που θα επιδοτηθούν σε ποσοστό 50% περιλαμβάνουν:

1. Εγκατάσταση και λειτουργία μονάδας παραγωγής και εμφιάλωσης τσίπουρου.
2. Εκσυγχρονισμό του Οينوποιείου με την αγορά συμπτυκωτή, ατμογεννήτριας, πνευματικού πιεστηρίου, εναλλάκτη κ.λπ.
3. Εκσυγχρονισμό του εξοπλισμού του Χημείου καθώς και της μηχανοργάνωσης του Λογιστηρίου του Συν/σμού.
4. Οργάνωση και ανάπτυξη των πωλήσεων με την δημιουργία εκθεσιακού χώρου-κάβας, συμμετοχή του Συν/σμού σε διάφορες εκθέσεις, σχεδιασμό - αναπαραγωγή εντύπων, συγγραφή πολυτελούς οδηγού που θα αναπαράχθει σε CD ROM, σύνδεση με INTERNET κ.λπ.

Η υλοποίηση των ανωτέρω επενδύσεων και βασικά αυτή της μονάδας παραγωγής και εμφιάλωσης τσίπουρου θα δημιουργήσει νέες θέσεις εργασίας και παράλληλα θα δώσει την δυνατότητα με την παραγωγή του νέου προϊόντος να βοηθηθεί και η προώθηση των κρασιών του

Συν/σμού.

Γ. Στο τέλος του Οκτωβρίου του 1998 ολοκληρώθηκε ο εκσυγχρονισμός του ηλεκτρομηχανολογικού εξοπλισμού του Ελαιοτριβείου του Συν/σμού και ήδη από τις αρχές του Νοεμβρίου του 98 και για όλη την ελαιοκομική περίοδο 1998/99, το συγκρότημα λειτούργησε με τα νέα σύγχρονα μηχανήματα.

Η ανωτέρω επένδυση ύψους 15 εκατ. δρχ. που υλοποιήθηκε στα πλαίσια του ΚΑΝ. ΕΟΚ 866/90, θα επιδοτηθεί με ποσοστό 45% και το ποσό που αναλογεί στον Συν/σμό, μετά την αφαίρεση της αξίας των παλαιών μηχανημάτων που πωλήθηκαν, θα καταβληθεί εξ ιδίων κεφαλαίων της Οργάνωσης.

Έτσι σήμερα ο Συν/σμός διαθέτει ένα νέο σύγχρονο φυγοκεντρικού τύπου, οικολογικό Ελαιοτριβείο με πολύ καλύτερη ποιότητα και απόδοση στο παραγόμενο ελαιόλαδο και με δυνατότητα παράλληλα για την άνετη και χωρίς προβλήματα εξυπηρέτηση όχι μόνον των συνεταίρων - μελών του αλλά και όλων των ελαιοπαραγωγών της ευρύτερης περιοχής.

Νέα Αγχίαλος, 3 Μαρτίου 1999
Εκ του Γ.Π. Συνεταιρισμού
«Η ΔΗΜΗΤΡΑ»

ΔΩΡΙΣΤΕ ΜΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ «ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ»

Ένα πρωτότυπο δώρο σε συγγενή ή φίλο σας Αγχιαλίτη είναι να του δωρίσετε τη συνδρομή για την εφημερίδα μας. Στείλτε 1.000 δρχ. και τη διεύθυνση του στον Θαν. Κυμπασάνη Τραπεζούντος 5 11527 Αθήνα. (Συνδρομή για την εφημερίδα).

Έτσι κάθε τρίμηνο θα παίρνει την εφημερίδα στο σπίτι του, προσφορά δική σας.

Το ΔΣ.